

România, Mamă țară

Gabriel Stănciulescu

România, Mamă țară

Românie, mamă țară,
Vatra unui neam destoinic,
Dumnezeu, de prima oară
Te-a sortit de-a pururi rodnic.

Din Nord la Marea albastră
Și înapoi peste Carpați,
V-ați dorit să fie a voastră
Patria noastră, cuib de frați.

Nu v-am dat de bună voie
Nici pământuri și nici biruri,
Și nici n-am avut nevoie
De-ale voastre chilipiruri.

Iubește-ți Române, țara!
Când pleci, ia-ți cu tine glia!
Și când urci pe trepte scara
Ia-ți cu tine, România!

Ai bani mulți în țări străine,
Și belșug să pui pe masă,
Vorbește-ți neamul de bine
Și când poți mai dă pe-acasă.

Ia-ți curaj de la strămoși,
Depune flori la veșniciei,
Nu uita de anii frumoși
Petrecuți cu ai țării fii.

Țara ta îți e familie,
Te iubește ca o Mamă,
Și pe-un trîl de ciocârlie
Simți pământul cum te cheamă.

Vino acasă dragă frate,
Te va-mbrățișa iubirea,
Nicăieri nu ai de toate,
Dar aici îți e menirea.

Autor: Gabriel Stănciulescu